

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

20. september 2017*

»Appel – EU-varemærker – forordning (EF) nr. 207/2009 – artikel 8, stk. 1, litra b) – ord- og figurmærker, der indeholder ordbestandsdelen »darjeeling« eller »darjeeling collection de lingerie« – indsigelse fra indehaveren af EU-kollektivmærker – kollektivmærker, der udgøres af den geografiske betegnelse »Darjeeling« – artikel 66, stk. 2 – væsentligste funktion – konflikt med ansøgninger om individuelle varemærker – risiko for forveksling – begreb – lighed mellem varer eller tjenesteydelser – bedømmelseskriterier – artikel 8, stk. 5«

I de forenede sager C-673/15 P – C-676/15 P,

angående fire appeller i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol iværksat den 15. december 2015,

The Tea Board, Calcutta (Indien), ved Rechtsanwältin M. Maier og A. Nordemann,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget,

sagsøgt i første instans,

Delta Lingerie, Cachan (Frankrig), ved avocats G. Marchais og P. Martini-Berthon,

intervenient i første instans,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, M. Ilešič (refererende dommer), og dommerne A. Prechal, A. Rosas, C. Toader og E. Jarašiūnas,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. januar 2017,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 31. maj 2017,

* Processprog: engelsk.

afsagt følgende

Dom

- 1 The Tea Board har med sine appeller nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets domme af 2. oktober 2015, The Tea Board mod KHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) (T-624/13, EU:T:2015:743), The Tea Board mod KHIM – Delta Lingerie (Darjeeling collection de lingerie) (T-625/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:742), og The Tea Board mod KHIM – Delta Lingerie (DARJEELING collection de lingerie) (T-626/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:741), The Tea Board mod KHIM – Delta Lingerie (Darjeeling) (T-627/13, ikke trykt i Sml., EU:T:2015:740) (herefter samlet »de appellerede domme«), for så vidt som Retten ved disse domme delvist frifandt Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) for The Tea Boards påstande om annulation af afgørelserne truffet den 11. og den 17. september 2013 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sagerne R 1387/2012-2, R 1501/2012-2, R 1502/2012-2 og R 1504/2012-2, herefter »de omtvistede afgørelser«) vedrørende indsigelsessager mellem The Tea Board og Delta Lingerie.
- 2 Delta Lingerie har med sin kontraappel nedlagt påstand om ophævelse af de appellerede domme, for så vidt som Retten ved disse annullerede de omtvistede afgørelser.

Retsforskrifter

- 3 Artikel 22 i aftalen om handelsrelaterede intellektuelle ejendomsrettigheder (herefter »TRIPs-aftalen«), som udgør bilag 1 C til overenskomsten om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen (WTO), underskrevet i Marrakesh den 15. april 1994 og godkendt ved Rådets afgørelse 94/800/EF af 22. december 1994 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af de aftaler, der er resultatet af de multilaterale forhandlinger i Uruguay-rundens regi (1986-1994), for så vidt angår de områder, der hører under Fællesskabets kompetence (EFT 1994, L 336, s. 1), fastsætter under overskriften »Beskyttelse af geografiske betegnelser« i stk. 2, litra a), følgende:

»2. Med hensyn til geografiske betegnelser vedtager medlemmerne de retlige midler, der gør det muligt for interesserede parter at forhindre:

- a) brug af alle sådanne midler i betegnelsen eller præsentationen af en vare, som angiver eller antyder, at den pågældende vare har oprindelse i et andet geografisk område end det sande oprindelsessted, på en måde, som vildleder offentligheden med hensyn til varens geografiske oprindelse

[...]«

- 4 Artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1) bestemmer:

»Et [EU]-varemærke kan bestå af alle de tegn, der kan gengives grafisk, navnlig ord, herunder personnavne, afbildninger, bogstaver, tal, varens form eller emballage, for så vidt disse tegn er egnede til at adskille en virksomheds varer eller tjenesteydelser fra andre virksomheders.«

- 5 Den nævnte forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), bestemmer:

»Udelukket fra registrering er:

[...]

- c) varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse.«
- 6 Samme forordnings artikel 8, stk. 1 og 5, er affattet som følger:
- »1. Hvis indehaveren af et ældre varemærke rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, udelukket fra registrering:
- [...]
- b) såfremt der i offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre varemærke er beskyttet, er risiko for forveksling, fordi det yngre mærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art; risikoen for forveksling indbefatter risikoen for, at der antages at være en forbindelse med det ældre varemærke.
- [...]
5. Hvis indehaveren af et ældre varemærke efter stk. 2 rejser indsigelse, er det varemærke, der søges registreret, ligeledes udelukket fra registrering, hvis det er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og det søges registreret for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke det ældre varemærke er registreret, når der, hvis det drejer sig om et ældre [EU]-varemærke, er tale om et i [Den Europæiske Union] velkendt varemærke, og der, hvis det drejer sig om et ældre nationalt varemærke, er tale om et i den pågældende medlemsstat velkendt varemærke, og brugen af det varemærke, der søges registreret, uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.«
- 7 Samme forordnings artikel 66 med overskriften »[EU]-[kollektiv]mærker« fastsætter:
- »1. Et [EU]-[kollektiv]mærke er et [EU]-varemærke, som ved ansøgningen om registrering betegnes som sådant, og som er egnet til at skelne varer eller tjenesteydelser, der hidrører fra medlemmerne af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser. Sammenslutninger af fabrikanter, producenter, tjenesteydende virksomheder eller handlende, som ifølge den lovgivning, der finder anvendelse på dem, i eget navn kan have rettigheder og forpligtelser af enhver art, indgå kontrakter eller foretage andre retshandlinger og optræde som part i en retssag, samt offentligretlige juridiske personer kan indgive ansøgninger om registrering af [EU]-[kollektiv]mærker.
2. Uanset artikel 7, stk. 1, litra c), kan [EU]-[kollektiv]mærker efter stk. 1 bestå af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse. Et [kollektiv]mærke giver ikke indehaveren ret til at forbyde tredjemand at bruge sådanne tegn eller angivelser i omsætningen, for så vidt det sker i overensstemmelse med god markedsføringskik; navnlig kan et sådant mærke ikke påberåbes over for tredjemand, der har ret til at bruge en geografisk betegnelse.
3. Bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse på [EU]-[kollektiv]mærker, medmindre andet er fastsat i artikel 67 til 74.«

- 8 Artikel 67 i forordning nr. 207/2009 med overskriften »Bestemmelser for mærkets benyttelse« bestemmer i stk. 2:

»Bestemmelserne skal angive, hvilke personer der har ret til at benytte mærket, betingelserne for medlemskab af sammenslutningen, samt, hvis sådanne findes, betingelserne for mærkets benyttelse, herunder sanktioner. Bestemmelserne for benyttelse af et i artikel 66, stk. 2, omhandlet mærke skal give enhver, hvis varer eller tjenesteydelser hidrører fra det pågældende geografiske område, ret til at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket.«

- 9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (EUT 2012, L 343, s. 1) fastsætter i artikel 5, stk. 2:

»I denne forordning forstås ved »geografisk betegnelse« en betegnelse, der identificerer et produkt:

- a) som har oprindelse et bestemt sted, i en region eller i et land
- b) hvis kvalitet, omdømme eller andre karakteristika hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og
- c) som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.«

- 10 Forordningens artikel 13, stk. 1, litra c) og d), bestemmer:

»1. Registrerede betegnelser beskyttes mod:

[...]

- c) enhver anden form for falsk eller vildledende angivelse af produktets herkomst, oprindelse, art eller vigtigste egenskaber på den indre eller ydre emballage, i reklamer eller i de dokumenter, der vedrører det pågældende produkt, samt anvendelse af emballager, der kan give et fejlagtigt indtryk af produktets oprindelse
- d) enhver anden form for praksis, der kan vildlede forbrugerne med hensyn til produktets virkelige oprindelse.

[...]«

- 11 Den nævnte forordnings artikel 14 med overskriften »Forholdet mellem varemærker, oprindelsesbetegnelser og geografiske betegnelser« bestemmer i stk. 1, første afsnit:

»Når en oprindelsesbetegnelse eller en geografisk betegnelse er registreret i henhold til denne forordning, gives der afslag på ansøgning om registrering af et varemærke, hvis anvendelsen af dette varemærke er i strid med artikel 13, stk. 1, og hvis det vedrører et produkt af samme type, hvis ansøgningen om registrering af varemærket indgives efter den dato, hvor ansøgningen om registrering af oprindelsesbetegnelsen eller den geografiske betegnelse er indgivet til [Europa-]Kommissionen.«

Twistens baggrund

- 12 Twistens baggrund, således som den fremgår af de appellerede domme, kan sammenfattes som følger.

13 Den 21. og 22. oktober 2010 indgav Delta Lingerie ansøgninger om EU-varemærkereгистраering til EUIPO i henhold til forordning nr. 207/2009.

14 De varemærker, der blev søgt registreret, er:

– det nedenfor gengivne figurtegn med ordbestandsdelen »darjeeling« gengivet med hvide bogstaver, der er indsat i et lysegrønt rektangel:

The image shows the word "Darjeeling" in a white, sans-serif font, centered within a light green rectangular box. Below the word, in a smaller font, are the words "collection de lingerie".

– det nedenfor gengivne figurtegn med ordbestandsdelen »darjeeling collection de lingerie« gengivet med hvide bogstaver, der er indsat i et lysegrønt rektangel:

The image shows the word "Darjeeling" in a large, white, sans-serif font, centered within a light green rectangular box. Below it, the words "collection de lingerie" are written in a smaller, white, sans-serif font.

– det nedenfor gengivne figurtegn med ordbestandsdelen »darjeeling collection de lingerie« gengivet med sorte bogstaver på en hvid baggrund:

The image shows the word "Darjeeling" in a large, bold, black, sans-serif font, centered on a white background. Below it, the words "collection de lingerie" are written in a smaller, black, sans-serif font.

– det nedenfor gengivne figurtegn med ordbestandsdelen »darjeeling« gengivet med sorte bogstaver på en hvid baggrund:

The image shows the word "Darjeeling" in a large, bold, black, sans-serif font, centered on a white background.

15 De varer og tjenesteydelser, som hver af varemærkeansøgningerne vedrører, henhører i klasse 25, 35 og 38 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret (herefter »Nicearrangementet«), og svarer for hver af disse klasser til følgende beskrivelse:

– klasse 25: »dameundertøj og lingeeri til dag og nat, bl.a. hofteholdere, bodier, korsager, snøreliv, bh'er, underbukser, trusser, g-strengstrusser, overtræksærmer, shorts, [boxer shorts], hofteholdere, seler, strømpebånd, bluser med lange ærmer, baby-doll-natkjoler, strømpebukser, strømper, badedragter; beklædningsgenstande, strikkede beklædningsgenstande, undertøj, ærmeløse T-shirts, T-shirts, korsetter, lingeeri, baby-doll-natkjoler, boaer, overalls, jumpsuits, sweatere, chemiser, pyjamasser, natskjorter, bukser, joggingbukser, sjaler, morgenkåber, housecoats, badekåber, badedragter, badebukser, underskørter, halstørklæder«

– klasse 35: »detailsalg af dameundertøj og damelingeri, dufte, eau de toilette og kosmetiske præparater, husholdningslinned og badelinned; rådgivning vedrørende etablering og forvaltning af salgssteder til detailsalg og indkøbssteder til detailsalg samt reklamevirksomhed; salgsfremmende foranstaltninger (for tredjemand), reklamevirksomhed, bistand ved forretningsledelse, forretningsadministration, onlinereklame på et computernetværk, reklameomdeling (foldere, prospekter, gratis aviser, vareprøver), formidling af avisabonnementer for andre; information eller oplysninger vedrørende forretningsvirksomhed; organisering af udstillinger og begivenheder med kommercielle eller reklamemæssige formål, reklamebureauer, udlejning af reklameplads, radio- og fjernsynsreklamer, reklamesponsorering«

– klasse 38: »telekommunikationsvirksomhed, transmissioner af meddelelser og billeder formidlet via computer, interaktiv samsending i forbindelse med produktpræsentationer, kommunikation via computerterminaler, kommunikation (transmission) via åbne og lukkede globale edb-net«.

16 Disse ansøgninger blev offentliggjort i *EF-Varemærketidende* nr. 4/2011 af 7. januar 2011.

17 Den 7. april 2011 rejste The Tea Board, som er en virksomhed, der er oprettet efter indisk lov nr. 29 af 1953 om te, og som er bemyndiget til at administrere teproduktionen, indsigelse mod registrering af de ansøgte varemærker for de varer og tjenesteydelser, der er omhandlet i denne doms præmis 15.

18 Indsigelsen var støttet på følgende ældre varemærker:

– det ældre EU-kollektivordmærke DARJEELING, der blev registreret den 31. marts 2006 under nr. 4325718

– det ældre EU-kollektivfigurmærke, der blev registreret den 23. april 2010 under nr. 8674327, og som er gengivet nedenfor:

19 De to EU-kollektivmærker omfatter varer i klasse 30 i Nicearrangementet svarende til følgende beskrivelse: »te«.

20 Til støtte for indsigelsen blev påberåbt de i artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 nævnte registreringshindringer.

21 Ved fire afgørelser vedtaget den 31. maj, den 11. juni og den 10. juli 2012 forkastede indsigelsesafdelingen indsigelsen mod registreringen af de nævnte varemærker. Den 27. juli og den 10. august 2012 indgav The Tea Board klager til EUIPO om ophævelse af disse afgørelser.

22 Det fremgår af de appellerede domme, at The Tea Board i forbindelse med disse klager for Andet Appellkammer ved EUIPO (herefter »appellkammeret«) fremlagde beviser, der dokumenterede, at ordbestanddelen »darjeeling«, dvs. den fælles ordbestanddel i de omtvistede tegn, er en beskyttet geografisk betegnelse for te, som efter ansøgning indgivet den 12. november 2007 er blevet registreret i henhold til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1050/2011 af 20. oktober 2011 om registrering af en betegnelse i registret over beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser (Darjeeling (BGB)) (EUT 2011, L 276, s. 5). Denne gennemførelsesforordning blev vedtaget med hjemmel i Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og levnedsmidler (EUT 2006, L 93, s. 12), nu erstattet af forordning nr. 1151/2012.

23 Med de omtvistede afgørelser afslog appelkammeret klagerne og stadfæstede indsigelsesafdelingens afgørelser. Nærmere bestemt konkluderede appelkammeret, at der, henset til, at der ikke var nogen lighed mellem de varer og tjenesteydelser, der var omfattet af de omtvistede tegn, ikke var nogen risiko for forveksling som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009. Appelkammeret forkastede endvidere påstanden om tilsidesættelse af forordningens artikel 8, stk. 5, henset til, at de beviser, som The Tea Board havde fremlagt, ikke var tilstrækkelige til at godtgøre, at betingelserne for anvendelse af den nævnte artikel var opfyldt.

Sagen for Retten og de appellerede domme

24 Ved stævninger indleveret til Rettens Justitskontor den 25. november 2013 anlagde The Tea Board fire sager med påstand om annullation af de fire omtvistede afgørelser.

25 The Tea Board fremsatte til støtte for hvert af disse søgsmål to anbringender, hvor det første vedrørte tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet appelkammeret havde tilsidesat den særlige funktion, som EU-kollektivmærkerne har i henhold til denne forordnings artikel 66, stk. 2, og det andet vedrørte en tilsidesættelse af den nævnte forordnings artikel 8, stk. 5.

26 Ved de appellerede domme forkastede Retten det første anbringende som værende ugrundet, idet den i det væsentlige var af den opfattelse, at den væsentligste funktion ved EU-fællesmærkerne, herunder dem, der udgøres af en angivelse, der kan anvendes til at betegne de omhandlede varers geografiske oprindelse, ikke adskiller sig fra de individuelle EU-varemærkers væsentligste funktion, og at risikoen for forveksling i det foreliggende tilfælde var udelukket, idet de omtvistede varer og tjenesteydelser hverken var af samme eller lignende art.

27 Endvidere gav Retten delvist medhold i det andet anbringende. Efter Rettens opfattelse havde appelkammeret under hensyn til en hypotetisk forudsætning om, at de ældre varemærker havde et renommé af exceptionel intensitet, hvorpå dette havde støttet sin analyse vedrørende anvendelsen af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, fejlagtigt udelukket, at der for så vidt angik alle varerne i klasse 25 i Nicearrangementet, og for så vidt angik »detailsalg af dameundertøj og damelingeri, dufte, eau de toilette og kosmetiske præparater, husholdningslinned og badelinned« i klasse 35 i samme arrangement, som søgtes registreret, forelå en risiko for, at brug af de ansøgte varemærker ville medføre en utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærker. Retten annullerede derfor de omtvistede afgørelser i dette omfang.

Retsforhandlingerne for Domstolen og parternes påstande

28 The Tea Board har ved hver af sine appeller nedlagt følgende påstande for Domstolen:

- Den appellerede dom ophæves, for så vidt som Retten frifandt EUIPO.
- Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

29 Ved kendelse afsagt af præsidenten for Domstolen den 12. februar 2016 er sagerne blevet forenet med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling og dommen.

30 EUIPO og Delta Lingerie har nedlagt påstand om, at appellerne forkastes, og at The Tea Board tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

- 31 Delta Lingerie har med sin kontraappel nedlagt følgende påstande:
- De appellerede domme ophæves, for så vidt som Retten annullerede de omtvistede afgørelser.
 - Om nødvendigt hjemvises sagen til Retten.
 - The Tea Board tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 32 EUIPO og The Tea Board har nedlagt påstand om, at kontraappellen forkastes, og at Delta Lingerie tilpligtes at betale sagsomkostningerne i forbindelse hermed.

Hovedappellerne

- 33 The Tea Board har fremsat to anbringender, hvoraf det første vedrører tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 og det andet tilsidesættelse af denne forordnings artikel 8, stk. 5.

Det første anbringende

Parternes argumenter

- 34 The Tea Board har for det første gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl og/eller gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt, da den i de appellerede dommes præmis 39-41 konkluderede, at den væsentligste funktion af et kollektivmærke, der udgøres af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne »varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse« som omhandlet i artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, ikke adskiller sig fra et EU-kollektivmærkes væsentligste funktion som omhandlet i samme artikels stk. 1, og at Retten derfor begik en retlig fejl, da den fastslog, at varemærkernes væsentligste funktion i begge tilfælde er at tjene til at betegne den erhvervsmæssige oprindelse.
- 35 The Tea Board har med hensyn hertil anført, at artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 udgør en undtagelse til de absolutte registreringshindringer i denne forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), der udtrykkeligt tillader medlemmerne af en sammenslutning at monopolisere et tegn, der er beskyttet ved et EU-kollektivmærke.
- 36 Dernæst skal bestemmelserne for et EU-kollektivmærkes benyttelse i henhold til den nævnte forordnings artikel 67, stk. 2, tillade enhver person, hvis varer og tjenesteydelser stammer fra det berørte geografiske område, at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af det pågældende varemærke, hvorved et EU-kollektivmærke, der består af en geografisk oprindelsesbetegnelse, aldrig kan adskille sammenslutningens medlemmers varer og tjenesteydelser fra andre virksomheders, når de er omfattet af dette varemærke. I denne forbindelse har Domstolen i dom af 29. marts 2011, Anheuser-Busch mod Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189, præmis 147), fastslået, at en geografisk betegnelses funktion er over for forbrugerne at garantere varernes geografiske oprindelse og de egenskaber, der er uløseligt forbundet med disse.
- 37 Endelig bør forordning nr. 207/2009 fortolkes i lyset af artikel 13, stk. 1, litra c) og d), i forordning nr. 1151/2012 og TRIPs-aftalens artikel 22, der bestemmer, at medlemmerne skal vedtage de retlige midler, der gør det muligt for interesserede parter at forhindre brug af alle sådanne midler i betegnelsen eller præsentationen af en vare, som angiver eller antyder, at den pågældende vare har oprindelse i et andet geografisk område end det sande oprindelsessted, på en måde, som vildleder offentligheden med hensyn til varens geografiske oprindelse.

- 38 For det andet har Retten begået en retlig fejl og/eller gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt, da den henholdsvis i præmis 49, 51-53 og 60 i de appellerede domme konkluderede, at den reelle eller potentielle geografiske oprindelse af de omhandlede varer eller tjenesteydelser i forbindelse med et kollektivmærke i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, der består i en angivelse, der betegner de omfattede varers geografiske oprindelse, ikke kan tages i betragtning inden for rammerne af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 med henblik på bedømmelsen af ligheden mellem disse varer eller tjenesteydelser.
- 39 For det tredje har Retten begået en retlig fejl og/eller gengivet de faktiske omstændigheder urigtigt, da den i de appellerede dommes præmis 60 konkluderede, at den reelle eller potentielle oprindelse af disse varer eller tjenesteydelser i forbindelse med et kollektivmærke i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 ikke kan tages i betragtning, når der foretages en helhedsvurdering af, om der foreligger en risiko for forveksling med henblik på anvendelse af samme forordnings artikel 8, stk. 1, litra b), og at den omstændighed, at kundekredsen kan tro, at de pågældende varer eller tjenesteydelser, der er omfattet af de omhandlede varemærker, eller at de råvarer, der anvendes til at fremstille dem, kan have samme geografiske oprindelse, er uden betydning.
- 40 EUIPO og Delta Lingerie har bestridt The Tea Boards argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 41 Hvad angår den urigtige gengivelse af de faktiske omstændigheder, som The Tea Board har påberåbt sig, bemærkes, at artikel 256 TEUF, artikel 58, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol og artikel 168, stk. 1, litra d), i Domstolens procesreglement under hensyn til den undtagelsesvise karakter af et klagepunkt om urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder fastslår, at det særligt påhviler en appellat præcist at angive, hvilke beviser Retten har gengivet urigtigt, og at påvise de fejl i dens undersøgelse, der efter appellatens opfattelse har foranlediget Retten til denne urigtige gengivelse. En sådan urigtig gengivelse skal fremgå klart af sagsakterne, uden at det skal være fornødent at foretage en fornyet vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne (dom af 11.5.2017, Yoshida Metal Industry mod EUIPO, C-421/15 P, EU:C:2017:360, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).
- 42 Det skal imidlertid konstateres, at de angiveligt urigtige gengivelser, der er blevet påberåbt af The Tea Board, ikke på nogen måde er blevet understøttet, og at dette klagepunkt derfor skal forkastes som ugrundet.
- 43 Hvad angår de retlige fejl, der er blevet påberåbt af The Tea Board, bemærkes, at Retten i de appellerede dommes præmis 41-43 i det væsentlige fastslog, at et EU-kollektivmærkes væsentligste funktion er at adskille varer eller tjenesteydelser, som hidrører fra medlemmerne af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser og ikke at adskille dem på grundlag af deres geografiske oprindelse.
- 44 Under hensyn til denne omstændighed fastslog Retten i de nævnte dommes præmis 49 og 51-53, at når de omtvistede tegn i forbindelse med en indsigelsessag dels er kollektivmærker, dels individuelle varemærker, skal sammenligningen af de omfattede varer og tjenesteydelser foretages efter de samme kriterier som dem, der finder anvendelse, når det vurderes, om de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af to individuelle varemærker, er af samme eller lignende art. Retten forkastede således The Tea Boards argumentation, hvorefter den omstændighed, at kundekredsen kan antage, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de omtvistede tegn, har samme geografiske oprindelse, kan udgøre et kriterium, der med henblik på anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 er tilstrækkeligt til at kunne fastslå, at varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.

- 45 Endelig forkastede Retten i de appellerede dommes præmis 60 The Tea Boards argumentation, hvorefter risikoen for forveksling, når det skal vurderes, om der foreligger en sådan risiko i forbindelse med EU-kollektivmærker og individuelle varemærker, består i den omstændighed, at forbrugerne kan tro, at de af de omtvistede tegn omfattede varer eller tjenesteydelser eller de råvarer, der anvendes til at fremstille disse varer, kan have samme geografiske oprindelse.
- 46 I denne henseende bemærkes, at artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, der, idet der ikke er bestemt andet i denne forordnings artikel 67-74, finder anvendelse på EU-kollektivmærker i henhold til samme forordnings artikel 66, stk. 3, bestemmer, at det ansøgte varemærke, hvis indehaveren af et ældre varemærke rejser indsigelse, er udelukket fra registrering, såfremt der i offentlighedens bevidsthed inden for det område, hvor det ældre varemærke er beskyttet, er risiko for forveksling, fordi det yngre varemærke er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.
- 47 Det fremgår af fast retspraksis, at det ved anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 kræves, for at der kan foreligge en risiko for forveksling, både, at det varemærke, som ansøgningen vedrører, er identisk med eller ligner det ældre varemærke, og at de varer eller tjenesteydelser, der er omhandlet i varemærkeansøgningen, er af samme eller lignende art som de varer eller tjenesteydelser, med hensyn til hvilke det ældre varemærke er blevet registreret, og at der derved er tale om kumulative betingelser (dom af 23.1.2014, KHIM mod riha WeserGold Getränke, C-558/12 P, EU:C:2014:22, præmis 41 og den deri nævnte retspraksis).
- 48 Det følger ligeledes af fast retspraksis, at der ved vurderingen af ligheden mellem varer og tjenesteydelser skal tages hensyn til alle relevante faktorer, der kendetegner forbindelsen mellem disse varer eller tjenesteydelser. Disse faktorer omfatter navnlig deres art, deres anvendelsesformål og benyttelsen af dem, samt om de er i et konkurrenceforhold eller supplerer hinanden (jf. bl.a. dom af 11.5.2006, Sunrider mod KHIM, C-416/04 P, EU:C:2006:310, præmis 85, og af 18.12.2008, Les Édition Albert René mod KHIM, C-16/06 P, EU:C:2008:739, præmis 65).
- 49 The Tea Board har i det foreliggende tilfælde i det væsentlige gjort gældende, at med hensyn til den omstændighed, at EU-kollektivmærkers væsentligste funktion, når disse består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varers eller tjenesteydelsers geografiske oprindelse, efter The Tea Boards opfattelse er at angive disse varers eller tjenesteydelsers kollektive geografiske oprindelse, har Retten begået en retlig fejl ved ikke som en relevant faktor i forbindelse med vurderingen af ligheden mellem de omhandlede varer eller tjenesteydelser som omhandlet i nærværende doms præmis 48 at anerkende disses reelle eller potentielle kollektive geografiske oprindelse.
- 50 Det skal konstateres, at denne argumentation er støttet på den antagelse, at den væsentligste funktion af de EU-kollektivmærker, der henhører under artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, adskiller sig fra den væsentligste funktion af de mærker, der henhører under denne bestemmelses stk. 1. Denne antagelse er imidlertid urigtig. Således som det nemlig for det første fremgår af selve ordlyden af artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, udgør de EU-kollektivmærker, der består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, EU-kollektivmærker som omhandlet i samme artikels stk. 1. Ifølge ordlyden af den nævnte stk. 1, kan kun tegn, der er egnet til at skelne varer eller tjenesteydelser, der hidrører fra medlemmerne af den sammenslutning, som er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser, udgøre EU-kollektivmærker.
- 51 Endvidere fastsætter artikel 4 i forordning nr. 207/2009, som i henhold til samme forordnings artikel 66, stk. 3, finder anvendelse på kollektivmærker, i det væsentlige, at kun tegn, der er egnede til at adskille den erhvervsmæssige oprindelse af de varer eller tjenesteydelser, der er forsynet med disse tegn, kan udgøre EU-varemærker.

- 52 Med hensyn hertil har Domstolen flere gange fastslået, at et varemærkes væsentligste funktion er at garantere varens oprindelse over for forbrugerne, hvorved det er egnet til at identificere den vare eller tjenesteydelse, der er omfattet af varemærket, som hidrørende fra en bestemt virksomhed og dermed til at adskille denne vare eller tjenesteydelse fra andre virksomheders (dom af 6.3.2014, Backaldrin Österreich The Kornspitz Company, C-409/12, EU:C:2014:130, præmis 20 og den deri nævnte retspraksis).
- 53 Selv om Domstolen desuden allerede har anerkendt, at et varemærke kan opfylde andre funktioner end oprindelsesangivelsen, som er lige værdige til beskyttelse mod krænkelse fra tredjemand, såsom dem, der består i at garantere varens eller tjenesteydelsens kvalitet, når denne er forsynet med varemærket, eller kommunikations-, investerings- eller reklamefunktioner, har Domstolen ikke i mindre grad understreget, at varemærkets væsentligste funktion ikke desto mindre forbliver funktionen som oprindelsesangivelse (jf. i denne retning dom af 23.3.2010, Google France og Google, C-236/08 – C-238/08, EU:C:2010:159, præmis 77 og 82, og af 22.9.2011, Interflora og Interflora British Unit, C-323/09, EU:C:2011:604, præmis 37-40 og den deri nævnte retspraksis).
- 54 Såfremt det antages, at den væsentligste funktion af det EU-kollektivmærke, der er omhandlet i artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, er at tjene som geografisk oprindelsesangivelse for de varer eller tjenesteydelser, der er forsynet med et sådant varemærke, og ikke som angivelse af deres erhvervsmæssige oprindelse, ville denne væsentlige funktion derfor blive tilsidesat.
- 55 Der kan ikke rejses tvivl om denne konklusion ved de argumenter, som The Tea Board har uddraget af artikel 67, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 og af den retspraksis, der kan udledes af dom af 29. marts 2011, Anheuser-Busch mod Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189, præmis 147), hvorefter et EU-kollektivmærke i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 i sagens natur er uegnet til at opfylde en sådan adskillende funktion.
- 56 Til trods for at The Tea Boards argumentation vedrørende artikel 67, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 ikke er særlig klar eller understøttet, skal det konstateres, at Domsolen i dom af 29. marts 2011, Anheuser-Busch mod Budějovický Budvar (C-96/09 P, EU:C:2011:189, præmis 147), alene fastslog, at en geografisk betegnelses væsentligste funktion er over for forbrugerne at garantere varernes geografiske oprindelse og de egenskaber, der er uløseligt forbundet med disse. Domstolen har derimod ikke foretaget nogen bedømmelse af EU-kollektivmærkers væsentligste funktion som omhandlet i artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009.
- 57 Såfremt for det andet artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, således som The Tea Board har gjort gældende, udgør en undtagelse til den absolutte registreringshindring, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, rejser denne omstændighed dog ikke tvivl om, at den væsentligste funktion af et EU-kollektivmærke i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 er at garantere den kollektive erhvervsmæssige oprindelse af varer, der sælges under dette mærke, og ikke at garantere deres kollektive geografiske oprindelse.
- 58 Endvidere kan undtagelsen i artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 til samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), således som generaladvokaten har anført i punkt 34-36 i forslaget til afgørelse, forklares ved selve arten af det tegn, der er omfattet af kollektivmærkerne i det nævnte stk. 2.
- 59 Med hensyn hertil har Domstolen allerede fastslået, at den nævnte artikel 7, stk. 1, litra c), forfølger et mål af almen interesse, som kræver, at de tegn eller beskrivende angivelser af kategorier af varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering, frit kan bruges af alle, herunder både som kollektivmærker eller i sammensatte eller grafisk udformede mærker. Denne bestemmelse er derfor til hinder for, at sådanne tegn eller angivelser forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som individuelt varemærke (jf. i denne retning dom af 4.5.1999, Windsurfing Chiemsee, C-108/97 og C-109/97, EU:C:1999:230, præmis 25, og af 19.4.2007, KHIM mod Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, præmis 75 og den deri nævnte retspraksis).

- 60 Et EU-kollektivmærke i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009 lader ikke et sådant mål af almen interesse ude af betragtning, idet et sådant mærke for det første i overensstemmelse med sidste punktum i dette stk. 2 ikke tillader indehaveren at forbyde tredjemand at bruge disse tegn eller angivelser erhvervsmæssigt, for så vidt som denne brug sker i overensstemmelse med god markedsføringsskik, og samme forordnings artikel 67, stk. 2, for det andet pålægger, at bestemmelserne for benyttelse af det mærke, der er omhandlet i den nævnte artikel 66, stk. 2, skal give enhver, hvis varer eller tjenesteydelser hidrører fra det pågældende geografiske område, ret til at blive optaget som medlem af den sammenslutning, der er indehaver af mærket.
- 61 For det tredje kan The Tea Board ikke til støtte for sin opfattelse udlede argumenter af artikel 13, stk. 1, litra c) og d), i forordning nr. 1151/2012 eller af TRIPs-aftalens artikel 22, der begge vedrører beskyttelsen af beskyttede geografiske betegnelser.
- 62 Det er i denne henseende tilstrækkeligt at konstatere, at de nævnte geografiske betegnelser, på den ene side, og på den anden side de EU-kollektivmærker, der består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens geografiske oprindelse, er tegn, der henhører under forskellige retlige ordninger og forfølger forskellige formål. Mens EU-varemærket således i henhold til artikel 4 i forordning nr. 207/2009 er et tegn, der er egnet til at adskille varernes eller tjenesteydelsernes erhvervsmæssige oprindelse, er en geografisk betegnelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 1151/2012 en betegnelse, der identificerer et produkt, som har oprindelse i et bestemt geografisk område, hvis kvalitet, omdømme eller andre karakteristika hovedsagelig kan tilskrives dets geografiske oprindelse, og som for mindst ét produktionstrins vedkommende er fremstillet i det afgrænsede geografiske område.
- 63 Under hensyn til ovenstående betragtninger begik Retten ikke nogen retlig fejl, da den i de appellerede dommes præmis 41-43 fastslog, at et EU-kollektivmærkes væsentligste funktion er at adskille de varer eller tjenesteydelser, som hidrører fra medlemmerne af den sammenslutning, der er indehaver af mærket, fra andre virksomheders varer eller tjenesteydelser og ikke at adskille dem på grundlag af deres geografiske oprindelse.
- 64 Det følger heraf, at Retten heller ikke begik nogen retlig fejl, da den i det væsentlige i de nævnte dommes præmis 49 og 51-53 fastslog – i forbindelse med anvendelsen af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, idet de omtvistede tegn var henholdsvis kollektivmærker og individuelle varemærker – at muligheden for, at kundekredsen kan antage, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de omtvistede tegn, har samme geografiske oprindelse, ikke kan udgøre et relevant kriterium med henblik på at fastslå, at varerne eller tjenesteydelserne er af samme eller lignende art.
- 65 Der kan nemlig som anført af Retten i de appellerede dommes præmis 52 produceres eller leveres en meget bred vifte af varer og tjenesteydelser i det samme geografiske område. På samme måde er der intet, der udelukker, at en region, hvis geografiske navn er registreret som EU-kollektivmærke i henhold til artikel 66, stk. 2, i forordning nr. 207/2009, er kilde til forskellige råvarer, der kan anvendes med henblik på fremstilling af forskellige og varierede varer.
- 66 Endelig hvad angår den angivelige retlige fejl begået af Retten i de appellerede dommes præmis 60 bemærkes blot, at den nævnte præmis er overflødig, idet Retten allerede i de appellerede dommes præmis 56-59 i det væsentlige og med rette konkluderede, hvilket fremgår af nærværende doms præmis 43-63, at artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde, idet en af dennes betingelser for anvendelse ikke er opfyldt. Det klagepunkt, som The Tea Board har rettet mod denne præmis, er derfor irrelevant og skal forkastes (jf. i denne retning dom af 19.4.2007, KHIM mod Celltech, C-273/05 P, EU:C:2007:224, præmis 56 og 57).
- 67 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det første anbringende skal forkastes.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 68 The Tea Board har gjort gældende, at Retten har tilsidesat artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 og/eller gengivet sagens faktiske omstændigheder urigtigt, da den i de appellerede dommes præmis 145 konkluderede, at de positive kvaliteter, som ordbestandsdelen »darjeeling« fremkalder, ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 i Nicearrangementet, bortset fra detailsalg af dameundertøj og damelingeri, dufte, eau de toilette og kosmetiske præparater, husholdningslinned og badelinned, eller til nogen af de tjenesteydelser i klasse 38 i Nicearrangementet, der er omfattet af de omtvistede varemærker. Nærmere bestemt har Retten med urette fastslået, at der ikke er nogen grund til, at brug af de omtvistede varemærker giver Delta Lingerie en kommerciel fordel for så vidt angår de pågældende tjenesteydelser. De kvaliteter ved en raffineret og eksklusiv vare af særlig kvalitet, som ifølge Retten formidles ved ordbestandsdelen »darjeeling«, kan nemlig overføres til tjenesteydelser såsom forretningsrådgivning eller teletjenester og derved styrke de omtvistede varemærkers tiltrækningskraft. Retten har endvidere undladt at begrunde konklusionen i de appellerede dommes præmis 145, hvorefter de kvaliteter, der forbindes med ordbestandsdelen »darjeeling«, ikke kan overføres til tjenesteydelser i klasse 35 og 38 i Nicearrangementet.
- 69 EUIPO og Delta Lingerie har gjort gældende, at det andet anbringende skal afvises, idet The Tea Board ønsker at opnå, at Domstolen sætter sin bedømmelse i stedet for Rettens, og at det under alle omstændigheder er ubegrundet, fordi The Tea Board hverken har bevist, at der foreligger en retlig fejl eller en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder.

Domstolens bemærkninger

- 70 Under hensyn til den retspraksis, der er anført i nærværende doms præmis 41, skal det klagepunkt, som The Tea Board har påberåbt sig vedrørende urigtig gengivelse, forkastes, idet det ikke er blevet understøttet.
- 71 Hvad angår klagepunktet vedrørende en manglende begrundelse af den konklusion, der fremgår af de appellerede dommes præmis 145, skal det blot bemærkes, at Retten i disse præmisser forkastede et argument, der var blevet anført for denne, henset til, at begrundelsen for, at brug af de omtvistede varemærker gav Delta Lingerie en kommerciel fordel vedrørende andre tjenesteydelser end dem, der vedrørte detailsalg af dameundertøj og damelingeri, dufte, eau de toilette og kosmetiske præparater, husholdningslinned og badelinned, på ingen måde fremgik af sagen, og at The Tea Board ikke havde fremlagt noget specifikt bevis, der kunne godtgøre en sådan fordel. Den anførte manglende begrundelse er således ikke blevet godtgjort.
- 72 For så vidt angår argumentet om, at de kvaliteter, der formidles af ordbestandsdelen »darjeeling«, kan overføres til alle de tjenesteydelser, der søges registreret, har dette i virkeligheden til formål at opnå, at Domstolen foretager en bedømmelse af de faktiske omstændigheder, og det skal derfor afvises (jf. i denne retning dom af 24.3.2011, Ferrero mod KHIM, C-552/09 P, EU:C:2011:177 præmis 73 og 89).
- 73 Følgelig skal det andet anbringende forkastes og hovedappellerne forkastes i det hele.

Kontraappellen

- 74 Delta Lingerie har til støtte for kontraappellen fremsat et eneste anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009. Dette anbringende omfatter to led, hvor det første vedrører en urigtig gengivelse af dels varemærkernes respektive funktioner, dels de beskyttede geografiske betegnelser, og det andet en selvmodsigende begrundelse og en retlig fejl i forbindelse med anvendelsen af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.

Det eneste anbringendes første led

Parternes argumenter

- 75 Delta Lingerie har gjort gældende, at et varemærkes funktion er at garantere den erhvervsmæssige oprindelse, mens en geografisk betegnelses funktion er at garantere den geografiske oprindelse. Under hensyn til disse forskellige funktioner kan det ikke antages, at en beskyttet geografisk betegnelses renommé reelt kan overføres til et identisk tegn, der er beskyttet som kollektivmærke for varer af samme art. Det følger heraf, at Retten, da den anførte en hypotetisk forudsætning om, at de ældre varemærkers renommé var blevet godtgjort, og konkluderede, at det renommé, som betegnelsen »Darjeeling« havde som beskyttet geografisk betegnelse for te, var blevet overført til et identisk tegn, der var beskyttet som kollektivmærke for varer af samme art, begik en retlig fejl ved at gengive de pågældende varemærkers og de beskyttede geografiske betegnelseres respektive funktioner urigtigt.
- 76 EUIPO og The Tea Board har bestridt Delta Lingeries argumentation.

Domstolens bemærkninger

- 77 Det bemærkes, at Retten i de appellerede dommes præmis 79 for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt de ældre varemærker har renommé som omhandlet i artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, konstaterede, at formuleringen i de anfægtede afgørelser i det mindste var tvetydig. Retten påpegede imidlertid, at den eneste sætning, der ikke er tvetydig i dette afsnit af de omtvistede afgørelser, er den, hvoraf det fremgår, »at appelkammeret ikke endeligt konkluderede, at de ældre varemærker havde renommé«. Retten anførte ligeledes, at EUIPO, da det blev adspurgt herom under retsmødet, bekræftede, at der ikke var nogen endelig konklusion i denne henseende.
- 78 I de appellerede dommes præmis 80 fastslog Retten ikke desto mindre, henset til, at appelkammeret fortsatte sin analyse med henblik på anvendelse af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, at det måtte antages, at denne analyse var baseret på en hypotetisk forudsætning om, at de ældre varemærkers renommé var blevet godtgjort.
- 79 Henset til, at de omtvistede afgørelser er baseret på en hypotetisk forudsætning om de ældre varemærkers usædvanlige renommé, afgjorde Retten i de appellerede dommes præmis 146, at de skulle annulleres delvist, for så vidt som appelkammeret forkastede anvendelsen af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, idet det for så vidt angår alle varerne i klasse 25 i Nicearrangementet og tjenesteydelserne vedrørende detailsalg i klasse 35 i Nicearrangementet, der er omfattet af de ansøgte varemærker, udelukkede, at der forelå en risiko for, at brug af de ansøgte varemærker uden rimelig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse. Retten anførte i de appellerede dommes præmis 147, at det efter disse delvise annullationer påhvilede appelkammeret at formulere en endelig konklusion om eksistensen af de ældre varemærkers renommé og i givet fald om intensiteten heraf.

- 80 Retten tog således i modsætning til, hvad Delta Lingerie har gjort gældende, og i lighed med det generaladvokaten anførte i punkt 85 i forslaget til afgørelse, ikke stilling til spørgsmålet, om det var blevet bevist, at de ældre varemærker havde renommé, eller til spørgsmålet, om betegnelsen »Darjeeling«'s renommé som geografisk betegnelse for te med henblik på et sådant bevis kunne overføres til det identiske tegn, der var beskyttet som kollektivmærke for varer af samme art.
- 81 Delta Lingeries eneste anbringendes første led er således støttet på en fejlagtig opfattelse af de appellerede domme og skal derfor forkastes som ugrundet.

Det eneste anbringendes andet led

Parternes argumenter

- 82 Delta Lingerie har gjort gældende, at Retten anførte en selvmodsigende begrundelse i de anfægtede domme, og at den tilsidesatte artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
- 83 Retten konkluderede nærmere bestemt i de appellerede dommes præmis 89, 107, 111 og 120, at der skulle gives medhold i appelkammerets konstateringer, hvorefter der ikke var nogen risiko for krænkelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé, henset til, at der dels ikke var foretaget nogen specifik analyse af, om der forelå en forbindelse mellem de omtvistede tegn, dels slet ikke var nogen lighed mellem de varer og tjenesteydelser, der var omfattet af de omtvistede tegn. Disse konstateringer modsagde imidlertid den konklusion vedrørende den utilbørlige udnyttelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé, hvorved Retten i de nævnte dommes præmis 141 fastslog, at der ikke var noget til hinder for, at den kundekreds, som de ansøgte varemærker var rettet imod, ved overførsel til disse varemærker kunne være tiltrukket af de positive værdier og egenskaber, der var forbundet med Darjeeling-regionen (Indien).
- 84 EUIPO har anfægtet Delta Lingeries argumenter.
- 85 The Tea Board er af den opfattelse, at nærværende led i det eneste anbringende bør afvises, og at det under alle omstændigheder er ubegrundet.

Domstolens bemærkninger

- 86 For det første bemærkes, at Retten i de appellerede dommes præmis 94 for så vidt angår de i artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009 omhandlede risici for krænkelse, mindede om, at denne bestemmelse omhandler tre forskellige typer risici, nemlig, at brugen af det ansøgte varemærke uden rimelig grund for det første vil kunne påføre det ældre varemærkes særpræg skade, for det andet vil kunne påføre det ældre varemærkes renommé skade eller for det tredje vil kunne drage utilbørlig fordel af det ældre varemærkes særpræg eller renommé.
- 87 Retten undersøgte i de appellerede domme separat hver risiko for skade som nævnt i ovenstående præmis. Hvad for det første angår skaden på de ældre varemærkers særpræg antog Retten bl.a. i de appellerede dommes præmis 107 og 111 dels, at den af The Tea Board påberåbte risiko, henset til, at der slet ikke er nogen lighed mellem de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de omtvistede tegn, synes fuldstændig hypotetisk, dels at det ikke er særligt sandsynligt, at den relevante kundekreds kan bringes til at tro, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de ansøgte varemærker, hidrører fra Darjeeling-regionen.
- 88 For så vidt dernæst angår den skade, som de ældre varemærkers renommé påføres, anførte Retten i de appellerede dommes præmis 120, at den enkeltstående forbindelse mellem Darjeeling-regionen og kategorien af de varer, der er omfattet af de ældre varemærker, og fraværet af en sådan forbindelse

mellem den nævnte region og de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de ansøgte varemærker, medfører, at risikoen for, at de ældre varemærkers tiltrækningskraft mindskes, er endnu mere hypotetisk.

- 89 Hvad endelig angår den utilbørlige udnyttelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé fastslog Retten i de appellerede dommes præmis 141, at der ikke er noget til hinder for, at den kundekreds, som de ansøgte varemærker er rettet imod, ved overførsel til de ansøgte varemærker kan være tiltrukket af de positive værdier og egenskaber, der er forbundet med den nævnte region.
- 90 De appellerede domme indeholder i denne henseende ingen selvmodsigende begrundelser.
- 91 Mens de appellerede dommes præmis 107, 111 og 120 vedrører en analyse af, om der foreligger henholdsvis en reel risiko for skade på de ældre varemærkers særpræg og renommé, vedrører de nævnte dommes præmis 141 Rettens undersøgelse af eksistensen af en risiko for, at brug af de ansøgte varemærker uden rimelig grund vil medføre en utilbørlig udnyttelse af de ældre varemærkers særpræg eller renommé.
- 92 Bedømmelsen af disse forskellige typer af risici skal, således som generaladvokaten i det væsentlige ligeledes har anført i punkt 90 i forslaget til afgørelse, underkastes en undersøgelse, hvis elementer ikke nødvendigvis overlapper hinanden. Således som Retten bemærkede i de appellerede dommes præmis 71 og 95, skal eksistensen af en risiko for, at de krænkelser, som består i en skade, der påføres det ældre varemærkes særpræg eller renommé, realiseres, vurderes i forhold til en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke dette varemærke er registreret. Derimod skal spørgsmålet, om den krænkelse, der består i utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé – i det omfang, hvor det, der er forbudt, er den fordel, som indehaveren af det yngre varemærke får af det ældre varemærke – er indtrådt, bedømmes i forhold til en almindeligt oplyst, rimeligt opmærksom og velunderrettet gennemsnitsforbruger af de varer eller tjenesteydelser, som det yngre varemærke søges registreret for.
- 93 Retten kunne derfor uden at modsige sig selv konstatere på den ene side, at forbrugeren af en vare, der er omfattet af de ældre varemærker, i det foreliggende tilfælde te, ikke bringes til at tro, at de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de af Delta Lingerie ansøgte varemærker, hidrører fra Darjeeling-regionen, idet det på den anden side antages, at forbrugeren af de varer og tjenesteydelser, der er omfattet af de af Delta Lingerie ansøgte varemærker, vil kunne tiltrækkes af de positive værdier og egenskaber, der er forbundet med denne region.
- 94 Det er for det andet tilstrækkeligt at fastslå for så vidt angår specifikt tilsidesættelsen af artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009, at der ikke er fremført noget argument til støtte for dette anbringende, ud over det, der vedrører den angivelige selvmodsigelse i begrundelsen for de appellerede domme, og som ikke er begrundet, således som det fremgår af nærværende doms præmis 90-93.
- 95 Henset til de foregående betragtninger skal det eneste anbringendes andet led såvel som kontraappellen i dens helhed forkastes.

Sagsomkostninger

- 96 I henhold til artikel 184, stk. 2, i Domstolens procesreglement træffer Domstolen afgørelse om sagsomkostningerne, såfremt appellen forkastes. I overensstemmelse med dette procesreglements artikel 138, stk. 1, der i medfør af samme reglements artikel 184, stk. 1, finder anvendelse i appelsager, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.

- 97 Da The Tea Board har tabt hovedappellerne, og EUIPO og Delta Lingerie har nedlagt påstand om, at The Tea Board tilpligtes at betale sagsomkostningerne, pålægges det denne at betale omkostningerne i forbindelse med hovedappellerne.
- 98 Da Delta Lingerie har tabt sin kontraappel, og EUIPO og The Tea Board har nedlagt påstand om, at Delta Lingerie tilpligtes at betale sagsomkostningerne, pålægges det denne at betale omkostningerne i forbindelse med kontraappellen.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) Appellerne forkastes.**
- 2) The Tea Board betaler sagsomkostningerne i hovedappellerne.**
- 3) Delta Lingerie betaler sagsomkostningerne i kontraappellen.**

Underskrifter